

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 71 0 Rs 298892 22 Rev
Banjaluka, 21.09.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Š.S. iz B., koga zastupa punomoćnik Đ.M. advokat iz B., protiv tuženog Grada B., koga zastupa Gradonačelnik, a njega punomoćnik po zaposlenju J.D., radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 298892 20 Rsž od 20.12.2021. godine, na sjednici održanoj dana 21.09.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se usvaja, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 298892 20 Rsž od 20.12.2021. godine, se preinačava tako što se žalba tuženog odbija i presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 Rs 298892 19 Rs od 02.07.2020. godine, potvrđuje.

Obavezuje se tuženi da tužiocu na ime troškova revizionog postupka plati iznos od 438,75 KM.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 Rs 298892 19 Rs od 02.07.2020. godine, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev tužioca u dijelu koji glasi:

Poništava se kao nezakonito rješenje Grada B., Gradonačelnika broj ... od 01.11.2018. godine i rješenje Grada B., Odbor za žalbe zaposlenih u Gradskoj upravi Grada B. broj ... od 10.12.2018. godine.

Obavezuje se tuženi da tužiocu isplati ukupan iznos od 1.045,30 KM na ime povrata iznosa novčanih kazni koje su tužiocu odbijene od plate po osnovu rješenja Grada B., Gradonačelnika broj ... od 01.11.2018. godine i rješenje Grada B., Odbor za žalbe zaposlenih u Gradskoj upravi Grada B. broj ... od 10.12.2018. godine sa zakonskom zateznom kamatom od dana padanja u docnju do 08.03.2020. godine kao dana izrade nalaza vještaka ekonomske struke obračunatom u iznosu od 123,10 KM kao i pripadajuću razliku doprinosa na ime penzijsko-invalidskog osiguranja.

Obavezuje se tuženi da tužiocu isplati zakonsku zateznu kamatu iz stava 2. ove presude za period od 08.03.2020. godine do konačne isplate.

U ostalom dijelu tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan.

Obavezan je tuženi da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 805,20 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđena pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 298892 20 Rsž od 20.12.2021. godine, žalba tuženog je uvažena i presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 Rs 298892 19 Rs od 02.07.2020. godine, u pobijanom dosuđujućem dijelu (stav 1. i 3. izreke) preinačena tako što je tužbeni zahtjev u tom dijelu odbijen.

Zahtjev tužioca za nadoknadu troškova na ime sastava odgovora na žalbu u iznosu od 438,75 KM je odbijen.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženi predlaže da se revizija odbije.

Odredbom člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - dalje: ZPP), propisano je da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM.

Stavom 3. istog člana propisano je da stranke, u slučajevima kada revizija nije dozvoljena, mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude ako odluka o sporu zavisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a naročito: a) ako o tom pitanju revizijski sud još nije zauzeo shvatanje odlučujući o pojedinim predmetima ili na sjednici odjeljenja, a riječ je o pitanju o kojem postoji različita praksa drugostepenih sudova, b) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvatanje, ali je odluka drugostepenog suda zasnovana na shvatanju koje nije podudarno sa tim shvatanjem i c) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvatanje i presuda drugostepenog suda se zasniva na tom shvatanju, ali bi, uvažavajući razloge iznesene tokom prethodnog prvostepenog i žalbenog postupka, zbog promjene u pravnom sistemu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima, te odlukom Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, Evropskog suda za ljudska prava, trebalo da se preispita sudska praksa.

Stavom 4. člana 237. ZPP, propisano je da u reviziji izjavljenoj prema stavu 3. tog člana, stranka mora jasno da naznači pravno pitanje zbog kojeg je podnijela reviziju, uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, te izloži razloge zbog kojih smatra da je ono važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Kada je tužbeni zahtjev izražen u novcu, kao vrijednost predmeta spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP), dok se kamata, ugovorna kazna i ostala sporedna potraživanja ne uzimaju u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3.).

Kada se tužbeni zahtjev odnosi na nenovčano potraživanje, za ocjenu prava na izjavljivanje revizije mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju tužilac označi u tužbi (član 53. stav 2. tačka 4) ZPP i član 316. stav 1. u vezi sa članom 321. stav 2. ZPP).

U predmetnoj parnici je suđeno o nenovčanim zahtjevima tužioca - da se ponište kao nezakonita: rješenje Grada B., Gradonačelnika broj ... od 01.11.2018. godine i rješenje Grada B., Odbora za žalbe zaposlenih u Gradskoj upravi Grada B. broj ... od 10.12.2018. godine, kao i o

pripadajućoj razlici doprinosa (s obzirom da u ovom dijelu zahtjev nije izražen u tačno određenim iznosima), te o zahtjevima izraženim u novcu – da mu tuženi isplati ukupan iznos od 1.045,30 KM na ime povrata iznosa novčanih kazni koje su tužiocu odbijene od plate po osnovu rješenja Grada B., Gradonačelnika broj ... od 01.11.2018. godine i rješenja Grada B., Odbora za žalbe zaposlenih u Gradskoj upravi Grada B. broj ... od 10.12.2018. godine, sa zakonskom zateznom kamatom od dana padanja u docnju do 08.03.2020. godine kao dana izrade nalaza vještaka ekonomske struke obračunatom u iznosu od 123,10 KM, kao i zakonsku zateznu kamatu za period od 08.03.2020. godine do konačne isplate; da mu tuženi isplati ukupan iznos od 1.195,32 KM na ime povrata obustavljenih iznosa plata za vrijeme udaljenja sa rada od 17.08.2018. do 01.10.2018. godine, sa zakonskom zateznom kamatom od dana padanja u docnju do 08.03.2020. godine kao dana izrade nalaza vještaka ekonomske struke obračunatom u iznosu od 191,36 KM, kao i zakonsku zateznu kamatu za period od 08.03.2020. godine do konačne isplate; te isplati ukupan iznos od 242,65 KM na ime povrata obustavljenih iznosa naknade toplog obroka i prevoza za vrijeme udaljenja sa rada od 17.08.2018. do 01.10.2018. godine sa zakonskom zateznom kamatom od dana padanja u docnju do 08.03.2020. godine kao dana izrade nalaza vještaka ekonomske struke obračunatom u iznosu od 39,48 KM, kao i zakonsku zateznu kamatu za period od 08.03.2020. godine do konačne isplate.

U ovom revizionom postupku tužilac pobija pravosnažnu presudu u dijelu kojim je odbijen zahtjev tužioca za poništenje rješenja Grada B., Gradonačelnika broj .... od 01.11.2018. godine i rješenja Grada B., Odbor za žalbe zaposlenih u Gradskoj upravi Grada B. broj ... od 10.12.2018. godine, te zahtjev da mu tuženi isplati iznos od 1.045,30 KM na ime povrata iznosa novčanih kazni koje su tužiocu odbijene od plate po osnovu rješenja Grada B., Gradonačelnika broj ... od 01.11.2018. godine i rješenja Grada B., Odbor za žalbe zaposlenih u Gradskoj upravi Grada B. broj ... od 10.12.2018. godine, sa zakonskom zateznom kamatom obračunatom na iznos od 1.045,30 KM do 08.03.2020. godine u iznosu od 123,10 KM, te sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 1.045,30 KM od 08.03.2020. godine do konačne isplate, kao i pripadajuću razliku doprinosa na ime penzijsko-invalidskog osiguranja.

U tužbi je označena vrijednost predmeta spora iznosom od 2.295,00 KM, što je manje od 30.000,00 KM kao uslova za izjavljivanje revizije, a ni vrijednost pobijanog novčanog dijela pravosnažne presude od 1.045,30 KM ne prelazi cenzus propisan odredbom člana 237. stav 2. ZPP, pa je revizija tužioca nedozvoljena.

Tužilac se u reviziji poziva na odredbu člana 237. ZPP i predlaže da se revizija dozvoli, jer smatra da odluka o sporu zavisi od rješenja slijedećih pravnih pitanja važnih za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, o kojima postoji različita praksa drugostepenih sudova:

Da li u pogledu bitno istog činjeničnog stanja i pravnog osnova drugostepeni sud može zauzeti različit stav, odnosno donijeti različite odluke?

Da li je dopušteno i pravno moguće da u jednom parničnom postupku rješenje organa jedinice lokalne samouprave doneseno u disciplinskom postupku (rješenje Grada B., Gradonačelnika broj ... od 01.11.2018. godine) bude poništeno kao nezakonito (predmet tužioca M.P. protiv tuženog Grada B. broj 71 0 Rs 298993 20 Rs 2, odnosno 71 0 Rs 298993 21 Rsž 2), a u drugom (konkrenom) bude odbijen zahtjev za njegovo poništenje i ono nastavi egzistirati?

Ovaj sud je reviziju tužioca dozvolio zbog obezbjeđenja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, cijeneći da u tom dijelu revizija ispunjava uslove iz člana 237. stav 3. ZPP.

Revizija je osnovana.

Predmet spora ovaj parnici je zahtjev tužioca da se ponište kao nezakonita rješenja Grada B., Gradonačelnika broj ... od 01.08.2018. godine i rješenje Grada B., Odbora za žalbe zaposlenih u gradskoj upravi Grad B. broj ... od 10.12.2018. godine, da se obaveže tuženi da mu na ime povrata iznosa novčanih kazni isplati iznos od 1.045,30 KM, te na ime povrata obustavljenih iznosa plata za vrijeme udaljenja sa rada od 17.08.2018. godine do 01.10.2018. godine isplati iznos od 1.195,32 KM, kao i na ime povrata obustavljenih iznosa toplog obroka i prevoza za vrijeme udaljenja sa rada iznos od 242,65 KM, sve sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da je Gradonačelnik Grada B. dana 13.08.2018. godine Odjeljenju komunalne policije naložio da u što kraćem roku dostavi podatke o statusu objekta kioska L. i zemljišta koje se nalazi u ulici ... preko puta zgrade U.P.P.S. RS; da je tužilac koji obavlja posao komunalnog policajca, pripremio pismenu informaciju Gradonačelniku dana 15.08.2018. godine da je izvršen komunalno inspekcijski nadzor i utvrđeno da na predmetnoj lokaciji ne postoji kiosk L., a da se nalaze dva montažno demontažna objekta tipa kiosk u kojima posluju G.S. a.d., te L.RS, dok je na potezu u ... od zgrade P.P.S. RS do P.RS uočen jedan kiosk sa natpisom L., uz ugostiteljski objekat S.k., koji se nalazi na zemljištu k.č. br. 3318/1 k.o. B. 7, i posjeduje lokacijske uslove izdate od strane Odjeljenja za prostorno uređenje Grada B. od 27.03.2014. godine, a uvidom u Pl. br. 2703/7 konstatovano je da se predmetno zemljište nalazi u posjedu DP K.e.; da je saslušani svjedok M.P. istakao da je, kada je pročitao zahtjev Gradonačelnika, tužiocu objasnio šta treba da uradi, jer je to reon kojim je zadužen tužilac, da ga je tužilac po izlasku na lice mjesta izvijestio da se preko puta P. nalaze dva kioska i da nema kioska L., te da je svjedok obavio razgovor sa šefom kabineta Gradonačelnika i da su se dogovorili da urade kontrolu svih kioska koji se nalaze od hotela P. pa do P., te je to naložio tužiocu, koji ga je obavijestio da je našao kiosk L. 500 m niže od tražene lokacije, da mu je rekao da izvrši nadzor, da je tužilac provjerio i dostavio kopiju javnih isprava koje su mu bile dostupne, da je na njegovo pitanje da li može utvrditi da li se kiosk nalazi na datoj lokaciji tužilac otišao u Odjeljenje za prostorno uređenje da utvrdi tačan lokalitet kioska, da je geometar bio na odmoru, pa pošto komunalni policajci ne vrše vještačenje, a Grad nema zaključen ugovor sa geodetskom ustanovom, smatra da je tužilac uradio i više od propisane nadležnosti pošto nije odustao od traženja objekta, a nisu imali sumnje u lokacijske uslove koje je navedeni objekat posjedovao; da je svjedok N.M.S. izjavila da je 2014. godine radila kod tuženog, da se više ne sjeća urbanističko tehničkih uslova, da se nakon urbanističko tehničkih uslova izvode lokacijski uslovi u skladu sa zakonom; da je svjedok J.Z. izjavila da je radila kao koordinator u odjeljenju inspekcije, da je kiosk privremenog karaktera, da svaki objekat mora da pribavi odobrenje za građenje i da se ne sjeća da li su prijavili početak radova, ali da inspektor mora izaći na lokaciju ako su prijavili početak gradnje, da su građevinski inspektori provjerili da li su imali građevinsku dozvolu i da li je postavljen na mjesto na koje je predviđeno izdavanje dokumentacije; da je svjedok M.M. izjavio da je dva puta napravio snimak na kojoj se parceli nalazi predmetni kiosk, prvi put interno na traženje načelnika B.P., a drugi put na zahtjev komunalne policije (21.08.2018. godine) kada je traženo da dostavi skicu lica mjesta sa tačnim

položajem kioska, da je utvrdio da kiosk leži na parceli broj 568/1 koja je upisana kao društvena svojina, odnosno kao javno dobro, a da je snimanje položaja kioska vršio instrumentima GPS i koliko se sjeća snimak je urađen prije disciplinskog postupka; da je svjedok Z.M., geodeta zaposlen u SP G. izjavio da je sačinio snimak kioska na zahtjev G.S. i utvrdio status zemljišta sa podlogom, konstatovao da se taj kiosk nalazi na društvenoj svojini nekategorisanih puteva, da je on koristio posjedovni list, a da misli da se ne može utvrditi lokacija kioska bez geodete; da je tužilac prilikom saslušanja u svojstvu parnične stranke izjavio da mu je koordinator dao naredbu Gradonačelnika da izvrši provjeru kioska L. koji se nalazi preko puta P., ali je odmah u kancelariji konstatovao da tamo nema tog kioska, te da je na insistiranje koordinatora izašao na lice mjesta i obavijestio ga da nema traženog kioska na toj lokaciji, da mu je koordinator naložio da izvrši kontrolu svih kioska od hotela P. do P., da je našao samo jedan koji se nalazi uz S.k., te je sačinio zapisnik i vratio se u kancelariju i na upit koordinatora da li se kiosk nalazi tu, rekao da mora da provjeri u Odjeljenju za prostorno uređenje, da su mu u Odjeljenju saopštili da to ne mogu utvrditi nego da se obrati geometru, ali mu je geometar saopštio da je na godišnjem odmoru pa da će to uraditi kada se vrati sa godišnjeg odmora i budući da je Gradonačelnik zahtijevao hitnost, napravio je informaciju da kiosk nije zatečen na lokaciji, a jedini takav kiosk se nalazi u sklopu ugostiteljskom objekta, te se pozvao na lokacijske uslove jer mu nije poznato da tuženi ima zaključen ugovor sa nekom geodetskom ustanovom i istakao da protiv njega nije vođen prethodni postupak, niti da je do sada imao disciplinske postupke; da je rješenjem Gradonačelnika broj ... od 01.11. 2018. godine, utvrđeno da je tužilac odgovoran za povredu radne dužnosti „nezakonit rad ili propuštanje radnji za koje je službenik ovlašten radi sprečavanja nezakonitosti ili štete“ iz člana 121. tačka 14. Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 97/16), zato što je dana 14.08.2018. godine nesavjesno izvršio nadzor u ulici ... u pogledu statusa objekta i zemljišta na kome se nalazi kiosk L., te dana 15.08.2018. godine sačinio netačnu informaciju koju je potpisao i dostavio na potpis M.P., u kojoj je naveo da se objekat kiosk L. nalazi na zemljištu k.č. br. 3318/1 k.o. B. 7, koje je u posjedu DP K.e. mada je u dva odvojena snimka, odnosno skice (jedne sačinjene u julu 2018. godine od strane ovlaštene geodetske organizacije Z.-M. i druge sačinjene dana 16.08.2018. godine od strane M.M., samostalnog stručnog saradnika za geodetske poslove u Odjeljenju za komunalne poslove) konstatovano da se predmetni objekat nalazi na zemljištu k.č.br. 5681/1, upisano kao društvena svojina – javni nekategorisani putevi, iz čega proizlazi da je objekat izgrađen suprotno lokacijskim uslovima na javnoj površini, čime Grad B. trpi materijalnu štetu; da je tužiocu zbog navedene povrede radne dužnosti izrečena disciplinska mjera novčana kazna od 20% od plate za puno radno vrijeme u trajanju od 3 mjeseca sa zabranom napredovanja u službi u trajanju od godinu dana; da je istim tim rješenjem i radniku tuženog M.P. utvrđena disciplinska odgovornost za istu povredu radne obaveze i izrečena ista disciplinska mjera kao i tužiocu; da je rješenjem Odbora za žalbe zaposlenih u gradskoj upravi Grada B. broj ... od 10.12.2018. godine odbijena kao neosnovana žalba tužioca na rješenje Gradonačelnika broj ... od 01.11. 2018. godine.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud nalazi da je tužilac u postupku inspeksijskog nadzora postupio na zakonit način, odnosno da je proveo inspeksijski nadzor i to pregledom zemljišta, objekta, te uzimanje javne isprave koja omogućava uvid u postupanje subjekta nadzora u pogledu pridržavanja propisa, kako to i predviđa član 14. stav 1. tačka b) Zakona o komunalnoj policiji („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 28/13), da navedenim zakonom nisu data ovlaštenja komunalnom policajcu da utvrđuje tačan položaj i lokaciju subjekta nadzora pa stoga takav postupak nije ni mogao biti sproveden od strane komunalne policije, da je

tužilac dao valjanu informaciju pozivajući se na PL broj 2703/7 gdje je navedeno da se taj objekat nalazi u posjedu društva DP K.e. koji PL je javna isprava na koju se pozvao tužilac, kao i lokacijski uslovi za predmetni objekat koje je izdao Grad B. pod brojem ... dana 27.03.2014. godine, iz kojih proizlazi da se predmetni objekat nalazi na zemljištu kč. br. 73/79, 73/81 i dio kč. br. 73/180, 73/77, 73/196 k.o. B., što odgovara kč. br. 3318/1 k.o. B. 7.

Slijedom toga prvostepeni sud zaključuje da tuženi provedenim dokazima nije dokazao nezakoniti rad ili propuštanje radnje tužioca kao ovlašćenog službenika u smislu odredbe člana 121. stav 1. tačka 14) Zakona o službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave, te da su rješenja tuženog nezakonita i da tužilac ima pravo da mu se isplati iznos od 1.045,30 KM na ime povrata novčanih kazni koje su tužiocu odbijena od plate sa zakonskom zateznom kamatom od dana padanja u docnju pa do isplate.

U ostalom dijelu prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev jer je utvrdio da su rješenja o privremenom udaljenju tužioca sa rada postala pravosnažna, da tužilac ne traži njihovo ukidanje u ovom postupku, te da istom zbog toga i ne pripada pravo na isplatu iznosa od 1.195,32 KM na ime povrata obustavljenih iznosa plata za vrijeme udaljenja sa rada od 17.08.2018. godine do 01.10.2018. godine, a niti iznos od 242,65 KM na ime obustavljanja toplog obroka i prevoza za vrijeme udaljenja sa rada.

Drugostepeni sud je žalbu tuženog uvažio i presudu Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 Rs 298892 19 Rs od 02.07.2020. godine, u pobijanom dosuđujućem dijelu preinačio tako što je tužbeni zahtjev u tom dijelu odbio, temeljem odredbe člana 229. stav 1. tačka 4. ZPP.

Obrazložio je da iz izvedenih dokaza slijedi da tužilac nije sa dužnom pažnjom koja se zahtjeva za njegove poslove i radne zadatke sačinio informaciju, koju je koordinator M.P. potpisao i predao Gradonačelniku, iako je on u smislu člana 9. stav 3. Zakona o službenicima i namještenicima u organima lokalne samouprave dužan i odgovoran za zakonitost, stručnost i djelotvornost svog rada. Dalje drugostepeni sud nalazi da je tužilac i sam znao da on ne može izvršiti identifikaciju zemljišta na kojem leži objekat, pa da je imao mogućnost da od Gradonačelnika putem koordinatora zahtjeva prolongiranje roka za davanje informacije dok se geodeta ne vrati sa godišnjeg odmora ili pak angažovati drugog geometra da izvrši identifikaciju, ili predložiti Gradonačelniku da on pozove geometra da izvrši identifikaciju zemljišta ispod privremenog objekta koji je on našao preko puta P. Činjenicu da je tužilac zvao geometra da identifikuje predmetno zemljište, te saznao da je geometar bio na odmoru, da je od Odjeljenja za prostorno uređenje tražio da se izvrši identifikacija predmetnog zemljišta, drugostepeni sud ocjenjuje na način da je tužilac bio svjestan da nema dovoljno stručnog znanja i da ne može izvršiti sam identifikaciju, ali da je i pored toga takav izvještaj dostavio Gradonačelniku, čime je po ocijeni drugostepenog suda počinio povredu radne dužnosti koja je utvrđena u disciplinskom postupku.

Slijedom toga, drugostepeni sud zaključuje da je tuženi disciplinski postupak proveo na zakonit način, tako što je tužiocu omogućio da u disciplinskom postupku iznese svoju odbranu kako to propisuje odredba člana 127. Zakona o službenicima i namještenicima u organima lokalne samouprave, te da je, suprotno zaključku prvostepenog suda, prije pokretanja disciplinskog postupka proveo i prethodni postupak.

Pobijana presuda nije pravilna.

Iz činjeničnog utvrđenja nižestepeni sudovi proizlazi da je Gradonačelnik Grada B. dana 13.08.2018. godine Odjeljenju komunalne policije naložio da u što kraćem roku dostavi podatke o statusu objekta kioska L. i zemljišta koje se nalazi u ulici ... preko puta zgrade U.P.P.S. RS. Tužilac, koji obavlja posao komunalnog policajca, pripremio je pismenu informaciju Gradonačelniku dana 15.08.2018. godine u kojoj je navedeno da je izvršen komunalno inspeksijski nadzor i utvrđeno da na predmetnoj lokaciji ne postoji kiosk L., a da se nalaze dva montažno demontažna objekta tipa kiosk u kojima posluju G.S. a.d., te L.RS, dok je na potezu u Ul. ... od zgrade P.P.S.RS do P. RS uočen jedan kiosk sa natpisom L., uz ugostiteljski objekat S.k. koji se nalazi na zemljištu k.č. br. 3318/1 k.o. B. 7, i posjeduje lokacijske uslove izdate od strane Odjeljenja za prostorno uređenje Grada B. od 27.03.2014. godine, a uvidom u Pl. br. 2703/7 konstatovano je da se predmetno zemljište nalazi u posjedu DP K.e.

Iz rješenja Gradonačelnika broj ... od 01.11. 2018. godine, proizlazi da je M.M. 15.08.2018. godine dobio usmeni nalog načelnika B.P. da snimi kiosk L. i da je postupajući po tom nalogu dana 16.08.2018. godine isti snimio, te utvrdio da leži na parceli broj 568/1. Ovi navodi proizlaze i iz iskaza svjedoka M.M. koji je pred prvostepenim sudom izjavio da je dva puta napravio snimak na kojoj se parceli nalazi predmetni kiosk, prvi put interno na traženje načelnika B.P., a drugi put na zahtjev komunalne policije (21.08.2018. godine), da je utvrdio da kiosk leži na parceli broj 568/1 koja je upisana kao društvena svojina, odnosno kao javno dobro, a da je snimanje položaja kioska vršio instrumentima GPS.

Slijedom toga, valjalo je zaključiti da je informacija koju je tužilac sačinio 15.08.2018. godine, sačinjena prema raspoloživim podacima koji su prikupljeni u postupku komunalno inspeksijskog nadzora u vrijeme njenog sačinjavanja. Tužilac se prije sačinjavanja informacije obratio Odjeljenju za prostorno uređenje, gdje su mu saopštili da ne mogu utvrditi identitet objekta i da se obrati geometru, koji je tužiocu saopštio da je na godišnjem odmoru i da će to uraditi kada se vrati sa godišnjeg odmora. Konačno, snimanje parcele izvršeno je od strane Odjeljenja za prostorno uređenje kada je geometar M.M. dana 16.08.2018. godine objekat snimio, kao i ponovo na zahtjev komunalne policije dana 21.08.2018. godine, ali sve to je učinjeno nakon što je tužilac sačinio informaciju.

Kako se tačan status objekta nije mogao utvrditi bez geometra, pogrešan je zaključak da je informacija sačinjena suprotno podacima koje je prikupio tužilac, koji je izašao na teren, te pribavio Pl. br. 2703/7 i lokacijske uslove od Odjeljenja za prostorno uređenje, pa osnovano revident prigovara da je iz utvrđenog činjeničnog stanja drugostepeni sud izveo pogrešan zaključak da tužilac nije sa dužnom pažnjom koja se zahtjeva za njegove poslove i radne zadatke sačinio informaciju i da je tako počinio povredu radne dužnosti koja mu je izrečena u disciplinskom postupku.

U spisu nema dokaza, niti je to tuženi dokazivao, da je skica i snimanje objekta koje je u julu 2018. godine izvršila geodetska organizacija Z.– M. (SP G.), dostavljeni tužiocu i da je on uopšte za to snimanje znao, obzirom da je svjedok Z.M., geodeta zaposlen u SP G. izjavio da je sačinio snimak kioska na zahtjev G.S., a ne tuženog.

Zbog toga, po ocjeni ovog suda, nisu ispunjeni uslovi da se utvrdi da je tužilac počinio povredu radne obaveze koja mu je stavljena na teret, jer postupanje tužioca nije suprotno Pravilniku o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta tuženog, niti je tuženi dokazao da je za njega postupanjem tužioca nastupila šteta, što je bio razlog za usvajanje revizije tužioca i preinačenje drugostepene presude u pobijanom dijelu.

Iz navedenih razloga, odlučeno kao u izreci na osnovu odredbi člana 250. stav 1. ZPP.

Kako je revizija tužioca usvojena, to je obavezan tuženi da tužiocu na ime troškova revizionog postupka plati iznos od 438,75 KM, na osnovu odredbe člana 397. stav 2. ZPP, a u vezi sa članom 386. stav 1. i članom 387. ZPP. Tužiocu nije priznat trošak sastava odgovora na žalbu u smislu odredbe člana 387. stav 1. ZPP.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić